

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 om Laan og Tilskud til Grundforbedring.

Valgt blev: *Marinus Sørensen, Hinrichsen, Jensen (Lillering), Jensen (Horsebæk), Levinsen, A. C. Mortensen, Sørensen (Sejlfjord), Rasmussen (Gylling), Steen, Edward Sørensen, Nørskov, Svend Nielsen, Fibiger, Carlsen-Skiødt og Viggo Hansen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 13. November 1926 om Foranstaltninger mod Smugleri m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 601).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Til Behandling af denne Sag i indeværende Møde udkræves Tingets Samtykke. Hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 92 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Forhandlingen genoptoges.

Bollerup Madsen: Den 25. Januar 1934 afgav et Udvalg Betænkning angaaende Afløbs- og Kystsikringsforholdene ved Limfjorden. Udvalget var nedsat af Ministeriet for offentlige Arbejder og Landbrugsministeriet og havde Vandbygningsdirektøren til Formand. Betænkningen var saa udtøm-

mende, at den fylder en hel Bog, og som Repræsentant for en Kreds ved Limfjorden har jeg den Opfattelse, at denne Bog hidtil har været alt for upaaagtet. Anledningen til Udvalgets Nedsættelse var den forudgaaende langvarige Diskussion om en Bro eller en Dæmning ved Oddesund. Denne Diskussion blev særlig levende, da Spørgsmaalet stod foran sin Afgørelse. Mange af Beboerne langs Limfjorden ønskede en Dæmning for at blive fri for de stadig tilbagevendende Oversvømmelser, naar Vand og Strøm sætter Højvande ind fra Vesterhavet. Lovgivningsmagten bestemte sig imidlertid til en Bro, men samtidig blev der givet Befolkningen Løfte om, at der skulde blive foretaget en Undersøgelse af, hvorledes man kunde undgaa de generende Virkninger af Havets voldsomme Saltvandsindsprøjtninger. Disse virker baade som Oversvømmelse af de lave Arealer langs Limfjorden og ved Bortskylning af Kystbredder. Tusinder af Tønder Land er paa den Maade bortskyllet i Aarenes Løb. Herved er Fjorden ganske vist blevet noget bredere, men da Fiskeriet ikke paa nogen Maade af den Grund er blevet bedre, har faktisk ingen haft nogen Glæde deraf. Eksempelvis skal jeg nævne, at paa et Sted er af et samlet Landomraade paa 600 Tdr. Land de 500 dels bortskyllet gennem de senere Aar, dels saa ofte overskyllet, at al rationel Dyrkning ikke mere er mulig. Det nedsatte Udvalg foretog, dygtigt bistaaet af Hedeselskabet, en meget omhyggelig og grundig Undersøgelse af Forholdene paa begge Sider af Fjorden og i hele dens Længde fra Thyborøn til Hals, og Betænkningen giver gode Anvisninger paa, hvorledes man kan afbøde Oversvømmelsens Ulykker og indvinde store Arealer fortrinlig Agerjord. Men beklageligt nok er der ikke siden Betænkningens Fremkomst sket noget nævneværdigt; det er, ligesom Beboerne langs Limfjorden har mistet Modet og Troen paa, at videre Kamp mod Oversvømmelserne kan hjælpe noget. Et enkelt lille Pumpelag ved Valsted Vest for Sebbersund har med stort Held afvandet et Areal, men Eksemplet har desværre ikke trukket flere med. Der har været enkelte Tilløb, som ikke er blevet til noget. Jeg staar netop her med et Brev, jeg lige i Dag har modtaget fra en stedlig Landinspektør, som meddeler, at der nu igen er Tanker fremme om et Par smaa Pumpelag. Men det er jo ikke en Metode, der bør anvendes. For det første er det alt for dyrt for de smaa isolerede Pumpelag, de skal ikke alene bygge Diger mod selve Fjorden, men ogsaa op langs Siderne af deres Jord, for at ikke Vandet skal sætte